

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 281.

Anden Session.

98de Møde.

Torsdagen den 13de Marts.

(Fortfat).

Husgaard (fortfat): Naar de skulle beslattes i det Hele taget, havde det efter min Mening været bedre, om der havde været fastsat en anden Bestemmelse, uden at tage Hensyn til Brugen af Stempletpapir. Naar man derimod nærmest tager Hensyn til det stemplede Papir til Assurancepolicer, saa er det jo vistnok en Grundsætning i vor Lovgivning om Stempletpapir, at man sætter almindeligviis Taxten med Hensyn til Størrelsen af den Gjensstand, som Transactionen angaaer. I saa Henseende kan man sige med Hensyn til Policerne, at der er 2 Ting at vælge imellem, enten den Fordeel, der tilfalder Assurandøren, eller den Fordeel, der tilfalder den, der assurerer. Med Hensyn til den Fordeel, der tilfalder Assurandøren, da maa det imidlertid bemærkes, at, naar man vil bestemme Stempletpapiret derefter, vil det, naar man ikke vil oprette en ganske ny Klasse af Stempletpapir, i Almindelighed blive en stor Ubetydelighed, man vil erholde, om man ogsaa ansatte det til Papir af 1ste Klasse efter Summens Størrelse, saa at der altsaa kun kan være Tale om at sætte det med Hensyn til Størrelsen af den Sum, der assureres. I denne Henseende troer jeg nu ikke, at man vil kunne tage det ganske almindeligt, saaledes som navnlig den ærede 5te Landstingsmand fra Kjøbenhavn (Visted) har foreslaaet, da, som vistnok ogsaa ligger til Grund for de private Assurandørers Mening, Policerne her kun give et meget lille Udbytte, saa man ikke kan tage Hensyn dertil, hvilket derimod er skeet ved Lovforslaget, og paa den anden Side troer jeg ogsaa, at man med Hensyn til meget høie Summer vil kunne

finde en Grund til ikke at fastsætte det stemplede Papir til en saa høi Sum, da Risikoen derved bliver saa meget større for selve Assurance. Efter mit Begreb har man fundet saa temmelig det Rette ved de Tariffatser, som i Loven ere foreslaaede, og jeg skal gjentage, at det er et vigtigt Moment i saa Henseende, at de private Assurandører have været enige deri. Det, der staaer tilbage, er kun, om ikke Billighed imod Compagniet skulde kunne bevæge til, at man i saa Henseende nedsatte Papiret til een Sum for alle Policer, som var mindre end det, som de kunde bære. Hvis det var saa, at Compagniet vilde blive ganske ødelagt ved denne Forhøielse, skulde jeg vistnok ikke i saa Henseende stemme derfor; men det kan jeg ikke troe, navnlig da den Forssjel, som er udtalt at ville finde Sted, hvis den nye Tariff blev anvendt, kun er beregnet med Hensyn til et Aar, og da der kan skee betydelige Forandringer heri for Fremtiden, navnlig da Papiret for visse Policer er blevet betydelig nedsat. Jeg skal derfor yttre den Formening, at det Høieste, jeg troede at kunne gaae ind paa, var det Forslag, som den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen) har fremsat subsidiairt.

H. P. Hansen: Da Sagen allerede er saa udførlig forhandlet, skal jeg ikke længe opholde det ærede Thing, men fatte mig ganske kort, og det saameget mere, som det af den høitærede Finantsminister er blevet bemærket, at han antager, at Sagen paa den Maade, som jeg har tilladt mig at indstille i mit subsidiaire Forslag, vil kunne ret vel ordnes. Dette allerede giver mig Haab om, at de Anskuelser, som jeg har søgt at gjøre gjældende i denne Sag, dog maaskee turde have en heel Deel for sig. Jeg er ikke gaaet ud hverken fra Hensynet til det octroierede Sø-Assurance-